

WNIOSKI Z PRZEPROWADZONYCH BADAŃ DENDROLOGICZNYCH KOŚCIOŁA FARNEGO

Podstawą do napisania tego tekstu, jest dociekliwość współzałożyciela i pierwszego prezesa Towarzystwa Miłośników Gostyńskiej Fary Zdzisława Kamińskiego. Punktem wyjścia było jego przypuszczenie, że nie było pożaru świątyni. Aby to udowodnić, dokładnie obejrzał wieżę i poddasze kościoła. Podczas oględzin nie zauważył żadnych śladów ognia, który powinien pozostawić osmolenia muru i nadpalenie drewna. Zwrócił uwagę na wystające kawałki drewnianych łąt z muru wieży, które układały się w skos wcześniejszego dachu. Podczas remontu i zakładania nowych dachówek zdecydowano, aby dach na całej świątyni był jedną powierzchnią. Na starych zdjęciach i grafikach XIX wiecznego kościoła widzimy różne kąty nachylenia spadów dachu. Trzeba było wyznaczyć nowy spad, zdecydowano się, by nowe nachylenie było bardziej ostre. Nowe łąty do dachu przybito ponad dotychczasowymi, a stare po prostu odcięto, pozostawiając wystające kawałki drewna z muru wieży.

Zdzisław Kamiński przypuszczał, że jest to drewno z wcześniejszego dachu. W tym czasie prowadzono badania archeologiczne i remontowe w drewnianym kościele w Domachowie. Badaniami dendrologicznymi zajmował się prof. dr hab. inż. Marek Krąpiec, który na zaproszenie prezesa TMGF dokonał lustracji poddasza naszego kościoła. Podczas wizyty profesora obecni byli także inni członkowie towarzystwa. Ustalono wtedy, że dwóch z nich: Adam Kajczyk i Paweł Karolczak pozyskają, wyjmując z muru, pozostałość łąty i przygotują fragment drewna do badań laboratoryjnych, celem określenia wieku drewna.

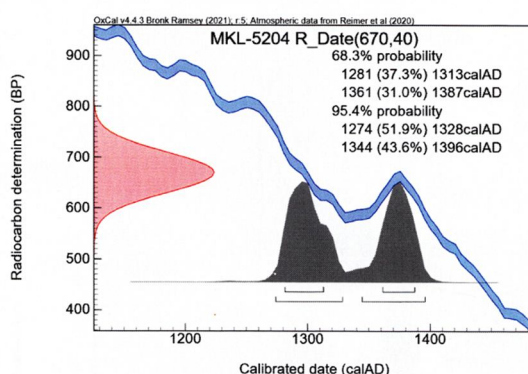
Fragment starej łąty pobrano 28 września 2019 roku, Niebawem drewno to wysłano do Laboratorium Datowań Bezwzględnych w miejscowości Cianowiec koło Krakowa. Laboratorium wyposażone jest w fiński spektrometr do badania radiowęglowego. Badanie to pozwala ustalić wiek próbki na drodze pomiaru węgla C^{14} , izotopami trwałymi węgla C^{12} i C^{13} . Do analizy próbki zastosowano technikę LSC (Ligvid Scintillation Cvntr). Rozpady promieniotwórcze izotopu C^{14} rejestruje się techniką scyntylacyjną – błyskami rejestrowanymi przez fotopowielacze. Liczy się

ilość impulsów. Badanie trwa do dwóch dni. Podstawą jest zaś założenie: jak organizm żyje wymienia materię z otoczeniem, proporcja węgla radioaktywnego w materii żywej jest taka sama, jak w atmosferze. Gdy organizm obumiera procesy wymiany ustają, a izotopy węgla C^{14} z czasem się rozpadają.

20 marca 2021 roku TMGF otrzymało dokumenty: Wyniki analizy dendrologicznej próbki drewna pochodzącej z fary gostyńskiej i Zestawienie wyników datowań radiowęglowych techniką LSC. Reasumując, badanie dendrologiczne polegało na datowaniu radiowęglowym próbki drewna z Gostynia, które wskazało, że drewno ma około 670 lat, co po kalibracji odpowiada okresowi między 1313 a 1396 rokiem naszej ery. Wyniki te zostały potwierdzone przez analizę statystyczną z prawdopodobieństwem 68,3% i 95,4%, co daje wiarygodne ramy czasowe dla pochodzenia próbki.

Opis próby	Datowanie konwencjonalne [BP]	Nr laboratoryjny
Gostyń, GOST1 w10	670±40	MKL-5204

W wyniku dociekliwości Zdzisława Kamińskiego można założyć, że od XIV wieku nie było pożaru kościoła, a jego zniszczenie nastąpiło na wskutek zaniedbań ówczesnych administratorów i kolatorów. Dzisiejsza fara jest wspaniałym przykładem zachowanego Gotyku Nadwiślańskiego.